

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Lenky Krupíčkové a Davida Hipšra v právní věci žalobce: J. N., zastoupen JUDr. Ladislavem Dusilem, advokátem se sídlem nám. Přemysla Otakara II. 123/36, České Budějovice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I)** CETIN a. s., se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9, **II)** EG.D, a. s., se sídlem Lidická 1873/36, Brno, **III)** Obec Dírná, se sídlem Dírná 38, zastoupena JUDr. Vlastimilem Hájkem, advokátem se sídlem Krajinská 224/37, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 5. 2023, č. j. 57 A 15/2022-51,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Soběslav, odbor životního prostředí rozhodnutím ze dne 26. 11. 2021, č. j. MS/23776/2021, vydal společné povolení, kterým schválil stavební záměr: „Vodovodní síť Dírná, Závší, Záříčí a Nová Ves“ v katastrálních územích Dírná, Třebějice, Závší u Dírné, Záříčí u Dírné a Nová Ves u Dírné (dále též „stavba vodovodu“ či „vodovod“). Současně stanovil podmínky pro umístění a provedení uvedené stavby, podmínky pro užívání stavby vodního díla a termín pro dokončení stavby. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 7. 2022, č. j. KUJCK 88344/2022, zamítl.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Českých Budějovicích (dále též „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 73 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Návrh odůvodnil tím, že realizací stavby vodovodu by mu vznikla újma spočívající buďto v nemožnosti připojení stavby, kterou zřizuje na pozemku parc. č. X v k.ú. Z., na zřizovaný vodovod, nebo v nutnosti realizovat toto připojení na vlastní náklady zřízením vodovodní přípojky v délce 300 m a hodnotě několika stovek tisíc Kč. Újmu spatřuje právě ve výši nákladů na vybudování případné přípojky. Stěžovatel se domnívá, že jeho újma je nepoměrně větší, než újma stavebníka (osoby zúčastněné na řízení III). Ten by musel pouze

vyčkat s realizací stavby do rozhodnutí soudu. Žalovanému pak žádná újma přiznáním odkladného účinku nevznikne.

[4] K návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se vyjádřili stavebník a žalovaný.

[5] Stavebník ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že se pouze snaží zajistit pro obyvatele obce odpovídající infrastrukturu při vynaložení adekvátních nákladů. Vyšší náklady stěžovatele na realizaci případné přípojky k vodovodu jsou dány tím, že se jeho pozemek nachází mimo zastavěné území obce. Stavebník dále upozornil na to, že náklady na stavbu jsou částečně hrazeny formou dotací, přičemž podmínkou jejich čerpání je rovněž včasné provedení stavby. Proto již byla výstavba započata a její přerušení v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by znamenalo vznik významných nákladů a ztrát. Nadto, i pokud by byl stěžovatel ve snaze o zrušení napadeného rozhodnutí úspěšný, nebrání aktuální pokračování výstavby v tom, aby bylo respektováno případné nové rozhodnutí soudu.

[6] Žalovaný ve vyjádření k návrhu stěžovatele nesouhlasí s tvrzením, že by mu přiznáním odkladného účinku nevznikla žádná újma. Poukázal pak zejména na újmu hrozící v důsledku odkladu zahájení stavby stavebníkovi. Dále zdůraznil, že požadovaný rozsah stavby nevyužívá možnosti územního plánu zcela, protože by do budoucna mohlo být požádáno kdykoliv o výstavbu dalšího objektu.

[7] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] Při rozhodování o přiznání odkladného účinku je především třeba mít na paměti jeho mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu (eventuálně i správního rozhodnutí), na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[10] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může

pokračování

vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, její intenzitu a z jakých konkrétních okolností vznik této újmy vyvozuje. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Na podporu svých tvrzení proto musí stěžovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy.

[12] V nynější věci stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku tím, že by mu v budoucnu mohlo být ztíženo připojení na vodovod, respektive že by toto připojení pro něj bylo velmi nákladné. V této skutečnosti však nelze spatřovat újmu, jakou má na mysli § 73 odst. 2 s. ř. s. Nelze přehlížet, že v současnosti stěžovatel vodovodní řad k dispozici nemá vůbec. Výstavba vodovodu tedy jeho situaci paradoxně zlepšuje. Nedochází k žádnému znehodnocení majetku stěžovatele. Naopak, stavba vodovodu, a to i ve stěžovatelem napadeném rozsahu, zjednodušuje možnost připojení jeho pozemku na vodovodní řad, byť dle stěžovatele toto zlepšení situace není dostatečné. Nutno rovněž zdůraznit, jak správně nastínil také žalovaný, že do budoucna nic nebrání výstavbě dalšího objektu, pokud by se stěžovateli podařilo dosáhnout zrušení stavebního povolení v nynějším řízení. Ve věci tedy dochází k paradoxní situaci, kdy nejen že stěžovateli výstavbou vodovodu v současném rozsahu není způsobena újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ale naopak včasnou výstavbou může dojít ke zlepšení jeho situace, neboť i případné rozšíření vodovodní sítě, pokud by k němu došlo, byl by ve prospěch stěžovatele realizováno dříve, než pokud dojde k přerušení aktuálně realizované výstavby. Nelze naopak ignorovat újmu, která přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti může vzniknout na straně stavebníka, respektive ostatních obyvatel obce. Ti mají jistě zájem na včasné distribuci pitné vody, zatímco stěžovatel spatřuje svou újmu jakožto jednotlivce pouze ve zvýšených nákladech na případnou výstavbu přípojky. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by došlo pouze k tomu, že místo aby byl vodovod vystavěn s tím, že v případě stěžovatele bude nutná delší přípojka, byla by výstavba odsunuta pro všechny dotčené obyvatele, a vodovod by tedy nebyl po delší dobu k dispozici vůbec nikomu. Nutno rovněž zdůraznit, že stěžovatel náklady související s případnou výstavbou delší přípojky ani žádným způsobem nevyčíslil a nedoložil a omezil se jen na obecná tvrzení o nákladech v řádu statisíců.

[13] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že stěžovatel neprokázal naplnění základní podmínky pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. (vznik nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám). Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Z tohoto důvodu se již soud nezabýval splněním podmínky druhé (otázkou rozporu s veřejným zájmem).

[14] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2023

Tomáš Foltas
předseda senátu